

Bakkal avuşun Oğlu

– gul-asya-alan · 18 Şubat 2025

Henüz dokuz ya da on yaşlarında...
Aklım bir karış havada...
Nede güzel olurdu koşmak , bizim köy yolunda...
Bir de bizim bakkal çavuşun oğlu vardı...
Evleri sokağın başında...

Bir cebinde leblebi ...
Diđerinde badem şekeri...
Kendini beğenmiş ...
Sümüklünün tekiydi...
Bana da biraz verir mi diye ...
Vakit olurdu akşamın yedisi...

Azıcık gözleri güzeldi sümüklünün..
Biraz da renkleri...
İçlerinde sanki camdan şekerler gizli...

Ertesi gün olurdu...
Arkadaşım Çiğdem kapıda...
Soluđu alırdık bizim sümüklünün yanında ...

Kalbim Ramazan davulu gibi güm güm...
Yanaklarımdan dökülürdü
Alı al moru ,mor sümbül ...

Anneme dedim cicik yap saçlarımı...
Topladı bir telaşla ...
Sanki oldu bülbül yuvası...
Fıkır, fıkır fıkırdadı bizim sümüklü...
Dedi kafan olmuş karga yuvası...

Kutu kutu pense...
Çiğdem'i yense....
Arkadaşım Asya arkasını dönse...
Oynamadık oyunumuz kalmadı...
Bizim sümüklü gülmelere doymadı...
Ah anne ! Vah anne !
Saçlarım ne halde...

Hadi dedim Çiğdem'e hadi ...
Gel bakkala gidelim...
Çavuşun şekerlerinden hapur, hupur yiyelim...
Seke ,seke gittik çavuşun dükkanına...
Cebimde yoktu hiç ,bozuk para..

Çavuşun dişler balta gibi balta...
Daha da büyüyordu bizimle konuştuğça...
Şeker mi verem sakız mı kızlar...
Alıp kaçtık, kaldık soluk soluğa.

Korkunç çavuşun sümüklü oğlu...
Ne de güzel gülüşü ,bakışı vardı...
Onu sevdiğimi bir gün olsun anlamadı...

Vedalar acıdır ağlatır...
Bir kamyon eşya arkandan el sallatır...
Yollar , yıllar ,insanlar değişir
Sende anıların kalır , ağlatır...

Hoşçakal bakkal çavuşun oğlu

Hoşçakal Esenler Köyü... 🍁🍁

Gül Asya Alan